

synes jeg, at det ville være meget, meget passende, hvis ministeren rejste det i EU-sammenhæng. På det her område er international indsats jo i virkeligheden det, der allerallerbedst kan forebygge terrorvirksomhed, og derfor forekommer det mig at være fuldstændig løsrevet fra sin sammenhæng, at man her foretager et ensidigt dansk skridt, som måske aldrig nogen sinde kan gennemføres, simpelt hen fordi de nødvendige forbindelser ud til den store verden overhovedet ikke er i ordeñ.

Kl. 19.10

Så vi synes, det er et underligt slag i luften, at man laver noget på dansk grund, og man aner ikke, hvad de øvrige lande gør. Muligheden for, at man kan få det til at korrespondere, så man virkelig kan få en gevinst ved at arbejde internationalt her, ser jeg ikke noget som helst skridt til.

Til sidst vil jeg blot sige, at der også her på det sidste har været kritik af muligheden for at gennemtvunge udlevering af oplysninger fra forvaltningerne, hvilket forvaltningerne ikke kan protestere imod. Det er også blevet sagt, at der ikke kan udleveres noget som helst, som ikke allerede kan udleveres i dag. Jamen hvorfor i alverden ændrer man så lovene? Hvorfor skal vi så ændre dem, når vi ikke opnår noget som helst ved det ud over det, man allerede kan i dag.

På den måde synes jeg der er mange eksempler på, at mange af de forslag, der er fremsat her, er dårligt underbygget, og de, der er dårligt underbygget, skal i hvert fald underbygges kraftigt, hvis Det Radikale Venstre skal så meget som kigge på at stemme for dette forslag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Den næste ordfører er SF's ordfører, fru Anne Bastrup.

Anne Bastrup (SF):

Bekæmpelsen af terror er naturligvis meget centralt set i lyset af det liv, der er omkring os. Derfor er det også forfærdelig vigtigt, at man, når man skal revidere en terrorlovgivning, giver sig god tid, får evalueret lovgivningen, overvejer nøje, hvad det er, der er nødvendigt, og så derefter skrider til eventuelle ændringer. Det, der bare har været karakteristisk for den måde, som regeringen har ønsket at ændre lovgivningen på nu, er, at de har skabt en frygtelig masse angst og frygt i befolkningen, og de forslag, der er kommet frem, har jo vist sig i allerhøjeste grad at være kritisable og diskutabile.

Det, der også har været karakteristisk for hele det her besynderlige forløb, vi har været udsat for, er, at vi har set eksempelvis den politiske ordfører i Venstre ryge op som trolld af en æske og sige: Det her kan overhovedet ikke lade sig gøre, det vil jeg ikke være med til, tv-overvågning på den her måde kan jeg slet ikke leve med. Og hvad nu? Ingenting. Han er faldet fuldstændig ned, for tv-overvågning er jo ikke kommet ind i det her lovforslag på den måde, han frygtede det. Nej, det er det ikke, for en anden måde, hvorpå regeringen konstant kan bevare frygten, angsten og hysteriet omkring terror, er, at det kommer drypvis.

Til efteråret får vi tv-overvågnings-udvalgets betænkning, og så skal vi i øvrigt til at diskutere endnu en måde, den danske befolkning kan blive overvåget på. Det kommer drypvis, hele tiden, konstant, således at angsten for terror bliver overvældende i befolkningen. Det er ikke en ordentlig måde at håndtere det her problem på. Det er ikke en ordentlig måde at få dæmpet frygten for terror på og rent faktisk komme det skridt videre, der gør, at vi måske kan få en anden tilværelse, hvor terror ikke er det afgørende.

Det, der også har været interessant i den her beskrivelse, er, at ved siden af terrorlovgivningen kommer justitsministeren så med et forslag om at flytte NEC over i PET, men der er ikke nogen konkrete beskrivelser af, hvad det er, NEC må og kan ovre i PET. Hvornår er det PET, der arbejder med organiseret kriminalitet, hvornår er det PET, der arbejder med straffelovens bestemmelser i kapitel 12 og 13?

Eksemplet, som vi jo har diskuteret en hel del i dag, er, at PET, når de arbejder under kapitel 12 og 13, må anvende retten til at få oplysninger fra forvaltningen, hvor det er PET, der afgør, om de skal have oplysningerne og ikke den afgivende myndighed. Men hvad sker der i den situation, hvor PET finder ud af, at det her intet har at gøre med kapitel 12 og 13, og videregiver de her oplysninger til den del af PET, der har noget at gøre med organiseret kriminalitet? Hvilke regler gælder dér? Det er jo ikke i forvaltningslovens regler om videregivelse til andre myndigheder, for PET er én myndighed.

Der er simpelt hen for mange af de her typer af ting, hvor det er gået for hurtigt. Der er for mange eksempler, hvor man bliver bekymret for, om Justitsministeriet rent faktisk har haft tiden til at beskæftige sig ordentligt med det her lovforslag.